

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מגיד

פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ב' - חלק כ"ו

קונטרס 56

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גליתא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

The Chofetz Chaim and the Chazon Ish

In The Letters Of The Chofetz Chaim (page 14, letter 3), his son Rav Aryeh Leib relates about his father that **he held the wisdom of Kabbalah very dear, saying that it is one of the most lofty parts of Torah, and he was accustomed to say that without the secrets of the Torah, we are groping in darkness.** In the sefer Meir Einei Yisroel (vol. 3, page 556) it says that Rav Shlomo told him about his Rebbi the Chofetz Chaim that **every Shabbos he learned the Zohar on the parshah.** He also told others to learn the Zohar on the parshah, **even bachurim.** In the sefer Maaseh Ish (Vol. 3, page 98) it says that Maran the Chazon Ish said to Rav Shmerayahu Greinman that **there is no better mussar sefer than the Zohar.** (International Zohar Foundation - 0548436784).

שיעורי זוהר הקדוש

לתועלת הציבור אנו מבקשים לעדכן אותנו על שיעורי הזוהר הקדוש המתקיימים באיזור מגורכם. נא לפרט מקום השיעור, מוסר השיעור, ימים, שעות, מספר משתתפים וכד'. טלפון: 02-6500828. או פקס: 02-9951300. נשמח לבוא לעזרתכם במשלוח ספרים וכד' לייעול הלימוד. כמו"כ אנו מחפשים מתנדבים לחלוקת ספרים בכל רחבי הארץ, הודיעו לנו ויהא זה לתועלת ולחיזוק לימוד הזוה"ק, ועי"ז נזכה במהרה להבטחת הרשב"י זי"ע בדא יפקון מן גלותא ברחמי בב"א.

**[לקבלת ספרים חינם לחלוקה: 0548-436784,
"מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין]**

.Sunday Parshas Vayeshev, Elad

“,To the Admor shlita, author of “Erkah shel Sha’ah

I was shocked to hear that in a “Chareidi” newspaper it was written in the name of **Maran Hagaon Rav Chaim Kanievsky** shlita that bachurim should not learn the Zohar Hakodesh, chas v’shalom. I went to Rav Kanievsky shlita and asked him if it was true. He replied as follows: many things are said over in my name. Why are you so alarmed? Chas v’shalom that I should say that. On the contrary **I heard from the Chazon Ish that there is no more inspirational mussar sefer than the Zohar** Hakodesh, and it is a holy obligation for bnei Torah to learn it. I am writing this to the Admor to strengthen his hands. With Torah blessings

,A.Y.S Bugnim

.Rav in Elad

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אכ"ר".

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארך ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זוה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה **מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק.** ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.
בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

.Sunday Parshas Vayeshev, Elad

“To the Admor shlita, author of “Erkah shel Sha’ah I was shocked to hear that in a “Chareidi” newspaper it was written in the name of **Maran Hagaon Rav Chaim Kanievsky** shlita that bachurim should not learn the Zohar Hakodesh, chas v’shalom. I went to Rav Kanievsky shlita and asked him if it was true. He replied as follows: many things are said over in my name. Why are you so alarmed? Chas v’shalom that I should say that. On the contrary **I heard from the Chazon Ish that there is no more inspirational mussar sefer than the Zohar** Hakodesh, and it is a holy obligation for bnei Torah to learn it. I am writing this to the Admor to strengthen his hands. With Torah blessings

.A.Y.S Bugnim

.Rav in Elad

תוספתא

בין דאמר קין גדול עוני מנשא, מחל ליה קדשא בריה
הוא פלגו מעונשיה. בגין דגזר עליה בקדמימא
ואמר ליה נע ונד תהיה בארץ והשתא אשתאר בנוד
בלחודוי. דא הוא דכתיב ויצא קין מלפני יי' וגו'.
פלומר דכד נפק מן קדם יי', הוה בגין למהוי נד בארעא
ולא נע.

ועוד אמרו כד נפק קין מן קדם יי', אמר לו אדם ברי
מה אתעביד על דינך. אמר לו קין אבא כבד
אתבשרית דמחל לי קדשא בריה הוא בנוד בלחודוי.
אמר לו היאך הוא. אמר לו בגין דתבית ואודית קמיה.
אמר אדם וכי דין הוא רב ומקיף חילא דתשובה ואנא
לא ידיעת. שרא לשבחא למריה ולאודאה ליה פתח
ואמר, (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת טוב להודות
ליי'. פלומר טוב לשבחא ולאטבא ולאודאה קמיה
קדשא בריה הוא. (עד כאן תוספתא)

ואמר רבי יצחק מההיא שעתא דקטיל קין
להבל, דאתפרש (ד"א אתפרש) אדם
מאתתיה. תרין רוחין נוקבין הוו אתיין
ומזדוגגן עמיה, ואוליד רוחין ושרדין דשאטן
בעלמא. ולא תקשי לך האי. דהא בר נש פד
איהו בחלמיה אתיין רוחין נוקבין וחייכן
עמיה ומתחממן מניה ואולדין לבתר. ואלין
אקרון נגעי בני אדם. ולא מתהפכן אלא
לדיוקני בני נשא. ולית לון שערין ברישא.
ועל דא כתיב בשלמה (שמואל ב ז) והוכחתי
בשכט אנשים ובנגעי בני אדם. ואפילו כהאי
גוונא רוחין דכורין אתיין לנשי עלמא
ומתעפרן מניהו ואולידן רוחין. וכלהון נגעי
בני אדם אקרון.

בתר מאה ותלתין שנין אתלבש אדם (דף נה
מתעברות מהם ומולידות רוחות. וכלם נקראים נגעי בני אדם.
אחר מאה ושלושים שנים התלבש אדם בקנאה והתחבר באשתו, והוליד בן וקרא שמו שית.

תוספתא

בין שאמר קין גדול עוני
מנשא, מחל לו הקדוש ברוך
הוא חצי מענשו. משום שגזר
עליו בהתחלה ואמר לו נע ונד
תהיה בארץ, ועכשו נשאר בנוד
בלבדו. והוה שכתוב ויצא קין
מלפני ה' וגו'. פלומר, שכשיצא
מלפני ה' היה בשביל להיות נד
בארץ ולא נע.

ועוד אמרו, כשיצא קין מלפני
ה', אמר לו אדם: בני, מה נעשה
על דינך? אמר לו קין: אבא,
כבר התבשרתי שמחל לי הקדוש
ברוך הוא בנוד בלבדו. אמר לו:
היאך הוא? אמר לו: משום
שחטאתי והודיתי לפניו. אמר
אדם: וכי זהו גדל וחוץ פח
התשובה ואני לא ידעתי! ?
התחיל לשבח לרבנו ולהודות
לו. פתח ואמר (תהלים צב) מזמור
שיר ליום השבת טוב להודות
לה'. פלומר, טוב לשבח ולשוב
ולהתודות לפני הקדוש ברוך
הוא. עד כאן התוספתא.

ואמר רבי יצחק, מאותה שעה
שהרג קין את הבל, שפנד (נפרד)
אדם מאשתו, שתי רוחות נקבות
היו באות ומזדוגגות עמו, והוליד
רוחות ושרדין שמשוטטים
בעולם. וזה לא יקשה לך, שהרי
בן אדם כשהוא בחלמו, באות
רוחות נקבות וצוחקות עמו
ומתחממות ממנו ומולידות אחר
כך, ואלה נקראים נגעי בני אדם,
ולא מתהפכים אלא לדמיות בני
אדם, ואין להם שערות בראש.
ועל זה כתוב בשלמה (שמואל-ב ז)
והוכחתי בשכט אנשים ובנגעי
בני אדם. ואפלו כמו זה רוחות
זכרים באים לנשות העולם, והן
מתעברות מהם ומולידות רוחות.

סוד של סוף האותיות בקשרים חקוקים. רבי יהודה אמר, סוד של רוח שאובדת שמתלבשת בגוף [של הארץ] אחר בעולם, זהו שכתוב כי שת לי אלהים זרע אחר פחת הבל.

ואמר רבי יהודה, כתוב ויולד בדמותו כצלמו, משמע שבנים אחרים לא היו [בדמותו כצלמו, ודבר זה הוא] בדמותו. וזה בדמותו כצלמו, בתקוה הגוף ובתקוה הנפש בדרך לשר. [נ"א ודבר זה הוא כמו שאמר. ואמר רבי אבא משם רבי יוסא] כמו שאמר רבי שמעון משם רבי יבא הנזקן, בנים אחרים בהתדבקות זהמת הנפש, ואותו שרוכב עליו, שהוא סמא"ל היו, ולכן לא היה בדמות אדם. ואם תאמר, הרי אמרת שהכל היה מצד אחר - כך הוא! אבל שניהם לא היו בדמות שלמטה.

אמר [ר"א] רבי יוסי, והרי כתוב והאדם ירע את חנה אשתו ופיהר ותלד את קין, ולא [ר"א אמר לך כך הוא, אבל שניהם לא היו בדמותו, שלא] כתוב [ויולד את קין]. ואפילו בהבל לא כתוב ויולד, אלא ותסף ללדת את אחיו את הבל. וזהו סוד הדבר. אבל בזה מה כתוב? ויולד בדמותו כצלמו.

רבי שמעון אמר, מאה ושלושים שנים נפרד אדם מאשתו, וכל אותם מאה ושלושים השנים היה מוליד רוחות ושדים בעולם בגלל אותו פח הזקמה שהיה שאוב בו. כיון שחסל ממנו אותה הזקמה, שב וקנא [עשה] את אשתו והוליד בן. אז כתוב ויולד בדמותו כצלמו.

בא ראה, כל בן אדם שהולף לצד שמאל ומטמא את דרכיו, כל רוחות הטמאה מושף על עצמו, ורוח טמאה נדבקת בו ולא וזה

(ר"ד) בקינויא ואתחבר באתתיה ואוליד בר וקרא שמיה ש"ת. רזא דסופא דאתוון בקיטרי גליפן. רבי יהודה אמר רזא דרוחא דאתאביד דאתלבש בגופא (דארעא) אתרא בעלמא הדיא הוא דכתיב כי שת לי אלהים זרע אחר פחת הבל.

ואמר רבי יהודה כתיב ויולד בדמותו כצלמו משמע דבנין אחרנין לא הוו (בדמותו כצלמו ומלה דא הוא) בדיוקנא דיליה. ודיא בדמותו כצלמו דגופא ובתיקונא דנפשא בארע מישר. (נ"א ומלה דא הוא כמה דאתמר. ואמר רבי אבא משמיה דרבי יוסא) כמה דאמר רבי שמעון משמיה דרב יבא סבא בנין אחרנין באתדבקותא דזוהמא דנחש וההוא דרכיב ביה דאיהו סמאל הוו. ובגיני כך לא הוה בדיוקנא דאדם. ואי תימא הא אמרת דהבל מטטרוא אתרא הוה. הכי הוא. אבל תרווייהו לא הוו בדיוקנא דלתמא.

אמר (ר"א ליה) רבי יוסי והא כתיב והאדם ירע את חנה אשתו ופיהר ותלד את קין. ולא [ר"א אמר ליה הכי הוא. אבל תרווייהו לא הוו בדיוקניה. דלא] כתיב ויולד את קין. ואפילו בהבל לא כתיב ויולד אלא ותוסף ללדת את אחיו את הבל. ודיא הוא רזא דמלה. אבל פהאי מה כתיב, ויולד בדמותו כצלמו.

רבי שמעון אמר מאה ותלתין שנין אתפרש אדם מאתתיה. וכל אנון מאה ותלתין שנין הוה אוליד רוחין ושדין בעלמא. כגין ההוא חילא דזוהמא דהוה שאיב ביה. כיון דחסיל מניה ההוא זוהמא, תב וקני (דארעא) לאנתתיה ואוליד בר. כדן כתיב ויולד בדמותו כצלמו.

הא חזי, כל בר נש דאזיל לסטר שמאלא וסאיב ארחוי, כל רוחי

ממנו, והתדבקות [שלו] של אותו רוח טמא יהיה כאיש הזה ולא באחר, ולכן התדבקותם אינה אלא באלה שנדבקים בהם. אשרי הצדיקים שהולכים בדרך ישרה, והם צדיקי אמת, ובניהם צדיקים בעולם, ועליהם כתוב (משלי ב) כי ישרים ישפנו ארץ.

אמר רבי חייא, מה שכתוב ואחות תובל קין נעמה, מה קרה כאן שהכתוב אמר ששמה נעמה? אלא משום שטעו בני אדם אחריה ואפלו רוחות ושדים. רבי יצחק אמר, אותם בני האלהים עזא ועזאל טעו אחריה.

רבי שמעון אמר, אם של השדים היתה שיצאה מצד קין, והיא התמנתה על הלילה ועם לילה) באספרה של תינוקות. אמר לו רבי אבא, והרי אמר מר שהיא התמנתה לצחק בבני אדם? אמר לו, כך הוא ודאי, שהרי היא באה ומצחקת בהם בבני אדם, ולפעמים מולידה רוחות בעולם מהם, ועד עכשו היא עומדת לצחק בבני אדם.

אמר לו רבי אבא, והרי הם מתים בבני אדם, מה הטעם היא עומדת עד עכשו? אמר לו, כך זה! אבל לילית ונעמה ואגרת בת מחלת שיצאה מהצד שלהם, פלן קימות, עד שיבער הקדוש ברופף הוא רוח הטמאה מן העולם, שכתוב (זכריה י) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ.

אמר רבי שמעון, אוי להם לאותם בני אדם שלא יודעים ולא משגיחים ולא מסתכלים וכלם אטומים, שלא יודעים פמה מלא העולם מבריות משנות שלא נראות ומדברים נסתרים. שאלמלא [ימן] נתנה רשות לעין לראות, יתמהו בני

מסאבי משיף על גרמיה ורוח מסאב אתדבק ביה ולא אעדי מניה. ואתדבקותא (דלילה) דההוא רוחא מסאב הוי כהאי בר נש ולא באחרא. ובגיני כך אתדבקותא דלהון לאו איהו אלא באנון דמתדבקין בהו. זכאין אנון צדיקנא דאזלי בארע מישר ואנון זכאי קשוט ובניהון זכאין בעלמא ועליהו כתיב, (משלי ב) פי ישרים ישפנו ארץ.

אמר רבי חייא מאי דכתיב ואחות תובל קין נעמה. מאי איריא הקא דקאמר קרא דשמה נעמה. אלא בגין דטעין בני נשא אבתרה ואפילו רוחין ושדין. רבי יצחק אמר אנון בני האלהים עזא ועזאל טעו בתרה.

רבי שמעון אמר אמן של שדים הות. דמסטרא דקין נפקת. והיא אתמנת על ליליא (עם לילית) באספרה דרביי. אמר ליה רבי אבא והא אמר מר דהיא אתמנת לחייכא בבני נשא. אמר ליה הכי הוא ודאי דהא איהי אתיית וחייכאת בהו בבני נשא, ולזמנין דאולידת רוחין בעלמא מנייהו ועד כאן איהי קיימת לחייכא בהו בבני נשא.

אמר ליה רבי אבא והא אנון מתין פבני נשא, מאי טעמא איהי קיימת עד השתא. אמר ליה הכי הוא. אבל לילית ונעמה ואגרת בת מחלת דנפקת מסטרא דלהון פלהו קימות עד דיבער קדשא ברין הוא, רוח מסאבא מעלמא דכתיב (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ.

אמר רבי שמעון ווי לון לבני נשא אנון דלא ידעין ולא משגיחין ולא מסתכלין וכלהו אטימין דלא ידעין פמה מלייא עלמא מברין משניין דלא אתחזון וממלין סתימין. דאלמלא (יהי) אתייהב רשו

לְעִינָא לְמַחְזִי, יתמהון בְּנֵי נֶשָׂא הִיךְ יִכְלִין
לְאַתְקִימָא בְּעֵלְמָא.

הָא חֲזִי, הָאִי נַעֲמָה אַמָּא דְשַׁדִּין הֵתָּה.
וּמִסְטָרָה אַתְיִין כָּל אַנּוּן שַׁדִּין
דְּמִתְחַמְמֵן מִבְּנֵי נֶשָׂא וְנִטְלֵי רוּחַ תִּיאוּבְתָא
מִבְּנֵיהוּ וְחֲזִיכַת בְּהוּן דְּעַבְדֵי לֹון בְּעַלֵי קְרִיין.
וּבְגִין דְּבַעַל קְרִי אַתִּי מִסְטָרָא דְרוּחַ מִסְאַבָּא,
בְּעִי לְאַסְחָאָה גְרַמְיָה לְאַתְדַּפְּאָה מְגִיָּה. וְהָא
אוּקְמוּהָ חֲבָרְיָא :

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם לְדִיּוּקְנֵי. אָמַר רַבִּי
יִצְחָק אַחְמֵי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם
דִּיּוּקְנֵי דְכָל אַנּוּן דְרִין דִּיִּיתוּן לְעֵלְמָא. וְכָל
חֲפִימֵי עֵלְמָא וּמַלְכֵי עֵלְמָא דְזַמְיִין לְקִיּוּמָא
עֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל. מָטָא לְמַחְמֵי דוֹד מְלִפָּא
דִּישְׂרָאֵל דְאַתְיִילִיד וּמִית. אָמַר לִיָּה (ד"א ל"ג אָמַר
וּכ) מְשַׁנִּין דִּילֵי (אוּסִיף) אוֹזִיף לִיָּה שְׁבַעִין שָׁנִין.
וּגְרַעוּ מְאָדָם שְׁבַעִין שָׁנִין וְסָלִיק לֹון קְדָשָׁא
בְרִיךְ הוּא לְדוֹד.

וְעַד דָּא שְׁבַח דוֹד וְאָמַר (תהלים צב) כִּי שְׁמַחְתִּנִּי
(דף נה ע"ב) יְיָ בִּפְעֻלָּךְ בְּמַעֲשֵׁי יְדִיד אַרְנָן.
מָאן גְרַם לִי חֲדוּהָ (בְּהָא) בְּעֵלְמָא, פְּעֻלָּךְ דָּא
הוּא אָדָם קְדַמָּאָה דֵאִיהוּ פְּעֵלוּ דְקְדָשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְלֹא פְעֵלוּ דְבִשְׂרָ וְדָם. מַעֲשֵׂה יְדִיו
דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְלֹא מִבְּנֵי נֶשָׂא. וְעַל דָּא
גְרַעֵי אַנּוּן שְׁבַעִין שָׁנִין מְאָדָם, מְאֵלְף שָׁנִין
דְהוּהָ לִיָּה לְאַתְקִימָא בְּהוּ. וְאַחְמֵי לִיָּה
קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא כָּל חֲפִימֵי דָרָא וְדָרָא. עַד
דְּמָטָא לְדַרְיָה דְרַבִּי עֲקִיבָא. וְחָמֵי אוּרִייתָא
דִּידִיָּה וְחָדִי. חָמֵי מִיתְתִיָּה וְעַצִּיב. פְּתַח וְאָמַר
(תהלים קלט) וְלִי מָה יִקְרוּ רַעִיךָ אֵל מָה עֲצָמוּ
רַאשֵׁיהֶם :

זֶה סֵפֶר, סֵפֶר וּדְאִי. וְהָא אוּקְיִמָנָא דְכַד הוּהָ
אָדָם בְּגַנְתָּא דְעַדָן נַחִית לִיָּה קְדָשָׁא בְרִיךְ

אָדָם אִיךְ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם
בְּעוֹלָם.

בָּא רָאָה, נַעֲמָה הִזוּ, אַם הַשְׂדִים
הִיָּתָה, וּמַצְדָּה בְּאִים כָּל אוֹתָם
שְׂדִים שְׁמַתְחַמְמִים בְּבִגְנֵי אָדָם
וְלוֹקְחִים מֵהֶם רוּחַ פְּאָרָה,
וְצוּחֶקֶת בְּהֶם, שְׁעוּשִׁים אוֹתָם
בְּעַלֵי קְרִי. וּבְגַלְל שְׁבַעַל קְרִי בָּא
מַצַּד שֶׁל רוּחַ הַשְׂמָאָה, צְרִיךְ
לְרַחֵץ עֲצָמוּ לְהַטְהֵר מִמֶּנּוּ. וְהָרִי
בְּאֵרוּהָ הַחֲבָרִים :

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם - לְדִמְיוּתֵיו.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הִרְאָה הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם דְּמִיּוֹת שֶׁל כָּל
אוֹתָם דוֹרוֹת שְׁיִבְאוּ לְעוֹלָם, וְכָל
חֲכָמֵי הָעוֹלָם וּמַלְכֵי הָעוֹלָם
שְׁעִתִּידִים לְעַמֵּד עַל יִשְׂרָאֵל.
הִגִּיעַ לְרֵאוֹת אֵת דוֹד מְלִךְ
יִשְׂרָאֵל שְׁנוֹלֵד וּמֵת. אָמַר לוֹ,
(אמרו) מִהַשָּׁנִים שְׁלֵי (אוּסִיף) אֵלּוּהָ לוֹ
שְׁבַעִים שָׁנִים. וּגְרַעוּ מְאָדָם
שְׁבַעִים שָׁנִים וְהִעֲלָה אוֹתָם
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוֹד.

וְעַד זֶה שְׁבַח דוֹד וְאָמַר, (תהלים צב)
כִּי שְׁמַחְתִּנִּי ה' בִּפְעֻלָּךְ בְּמַעֲשֵׁי
יְדִיד אַרְנָן. מִי גְרַם לִי חֲדוּהָ
בְּעוֹלָם (תהי)? פְּעֻלָּךְ, זֶהוּ אָדָם
הִרְאִישׁוֹן שְׁהוּא פְעֵלוּ שֶׁל הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא פְעֵלוּ שֶׁל בִּשְׂרָ
וְדָם, מַעֲשֵׂה יְדִיו שֶׁל הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מִבְּנֵי אָדָם. וְעַל
זֶה גְרַעוּ אוֹתָם שְׁבַעִים שָׁנִים
מְאָדָם מְאֵלְף שָׁנִים שְׁהִיוּ לוֹ
לְהִתְקַיֵּם בְּהֶם. וְהִרְאָה לוֹ הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא כָּל חֲכָמֵי דוֹר וְדוֹר, עַד
שֶׁהִגִּיעַ לְדוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא,
וְרָאָה תוֹרָה שְׁלוֹ וְשִׁמְחָה. רָאָה
מִיתָתוֹ וְהִתְעַצֵּב. פְּתַח וְאָמַר,
(תהלים קלט) וְלִי מָה יִקְרוּ רַעִיךָ אֵל
מָה עֲצָמוּ רַאשֵׁיהֶם.

זֶה סֵפֶר - סֵפֶר וּדְאִי. וְהָרִי בְּאֵרְנוּ,
כְּשֶׁהָיָה אָדָם בְּגִין עַדָן, הוֹרִיד לוֹ
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סֵפֶר עַל יְדֵי
הַמְּלָאךָ רִיָּאֵל הַקְדוֹשׁ הַמְּמַנָּה

על הסודות העליונים הקדושים, ובו חקוקים חקיקות עליונות וחקמה קדושה, ושבעים ושנים מיני חכמה היו מתפרשים ממנו לשש מאות ושבעים חקיקות של סודות עליונים.

באמצע הספר חקיקת החכמה לדעת אלף וחמש מאות מפתחות שלא נמסרו לעליונים קדושים, וכלם נסתרים בספר, עד שהגיע (ולאדם ביון שהגיע) אצל אדם, ממנו היו מתפנסים מלאכים עליונים לדעת ולשמע, והיו אומרים (שם נז) ורמה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך.

באותה שעה נרמז אליו להדריניאל המלאך הקדוש, ואמר לו: אדם, אדם, גנו את כבוד רבונך, שלא נתנה רשות לעליונים לדעת כבוד רבונך פרט לך. והנה הספר ההוא שמור וגנוז עמו עד שיצא אדם מגן עדן. שהרי בהתחלה היה מעין בו ומשתמש כל יום בגני רבונו, והתגלו לו סודות עליונים מה שלא ידעו שמשים עליונים. כיון שחטא ועבר על מצות רבונו, פרח ממנו אותו הספר, והנה אדם טופח על ראשו ובוכה, ונכנס במי גיחון עד צוארו, והמים עושים את גופו נקבים ונקבים והשתנה זיוו.

באותה שעה רמז הקדוש ברוך הוא לרפאל, והשיב לו אותו הספר, ובו היה אדם עוסק והניחו לשת בנן, וכן לכל אותם צאצאים, עד שהגיע לאברהם, ובו היה יודע להסתפל בכבוד רבונו, והרי נאמר. וכן לחנוך נתן לו הספר והסתפל ממנו בכבוד העליון.

הוא ספרא על ידא דריואל מלאכא קדישא ממנא על רזי עלאין קדישין וביה גליפין גלופי עלאין וחקמה קדישא. ושבעין ותריין זיני דחקמתא הוו מתפרשן מניה לשית מאה ושבעין גליפין דרזי עלאי.

באמצעיתא דספרא גליפא דחקמתא למנדע אלף וחמש מאה מפתחן דלא אתמסרן לעלאי קדישין. וכלהו אסתימו ביה בספרא עד דמטא (ר"א ליה לאדם, כיון דמטא) לגבי דאדם, (מניה) הוו מתפנשי מלאכי עלאי למנדע ולמשמע. והוו אמרי (תהלים נז) ורמה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך.

בה שעתא אתרמיז לגביה הדרניאל מלאכא קדישא ואמר ליה, אדם, אדם, הוי גניז יקרא דמארך דלא אתיהיב רשותא לעלאי למנדע ביקרא דמרך בר אנת. והוה עמיה טמיר וגניז ההוא ספרא עד דנפק אדם מגנתא דעדן. דהא בקדמיתא הוה מעיין ביה ומשתמש כל יומא בגינזיא דמריה ואתגליין ליה רזין עלאין מה דלא ידעו שמשין עלאין. כיון דחטא ועבר על פקודא דמאריה פרח ההוא ספרא מניה. והוה אדם טפח על רישוי וקבי ועאל במי גיחון עד קדליה ומיא עבדין גופיה חלדין חלדין ואשתגי זיויה.

בשעתא ההיא רמז קדשא בריך הוא לרפאל ואתיב ליה ההוא ספרא וביה הוה משתדל אדם ואנח ליה לשת בריה וכן לכל אנון תולדות עד דמטא לאברהם וביה הוה ידע לאסתפל ביקרא דמאריה והא אתמר. וכן לחנוך אתיהיב ליה ספרא ואסתפל מניה ביקרא עלאה:

סתרי תורה

השלמה מההשמטות (סימן ט)

ויוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת אוֹלִיפְנָא מִהֶבְאָ דְאַחֲרֵינָן לֹא הוּוּ בְּדִיקָנָא דִּילֵיהּ וְדָא בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ אַתְעֵבִיד בְּתִיקוּנָא וּבְתִיקוּנָא דְנַפְשָׁא כְּאוּרַח מִישַׁר בְּדָקָא יֵאוּת.

תא חזי נחש אטיל זוהמא בתנה ובהוא זוהמא הנה מפשכשא במעהא ולא יכיל לאצטירא בגין דעד לא חטא אדם הוּו אתוון באלפא ביתא מתתקני ביה ואתצירין ביה בהאי עלמא עד דמטת לאת כ"ף אתתקנו דכר ונוקבא בחביבו בגנתא ומלאכי עלאי קמיהו מיד אבאיש לסמ"אל ברקיעא ונחת ורכב על נחש תקיף ואחזי קמיה מיד אתערבו אתוון כדין אתחבר סמ"אל בהוא נחש ואתעבידו חד, ונטלו אתוון ועבידו מתמן והלאה אומנתא בישא באתוון צ"ד צי"ד והיינו צ"ץ וצדו להו בפתויא בישא ועבדו אומנתא יתיר באתוון ק"ר אומנות דשקרא בגין דאתהדרו לאפכא אתוון באומנתא בישא. קו"ף דלא יכיל לקיימא דלית לה רגלין קופא קמיה בני נשא לית ליה קיימא.

רי"ש רע, אליו אתהפכו באומנתא בישא על דנפלו אדם ואתתיה ובאלין אתוון ק"ר אולידו בנין ולא הוּו בקיימא כדיל זוהמא דנחש דאשתאיב בתנה מההוא זוהמא ממש אתיליד קנן ובגין דא אשתכח קטולא בגין דנחש אומנתא דיליה קטולא הוא ואתעפכו אתוון עד הכא.

בשעתא דתב אדם בתויבתא ואהדר כמלקדמין לשמשא בנוקביה מה כתיב ויוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ דָּא הוּו מתיקונא דרוחא וגופא כדקא יאות וכדין כתיב (קהלת ה) יש הבל אשר נעשה על הארץ ואהדרו אתוון בשירותא דשי"ן ותי"ו דכתיב (בראשית ד) כי שֵׁת לי אלהים זרע אחר תחת

סתרי תורה

השלמה מההשמטות (סימן ט)

ויוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת. לְמַדְנוּ מִכָּאן, שֶׁהָאֲחֵרִים לֹא הָיוּ בְּדַמּוֹת שְׁלוֹ, וְזֶה בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ נַעֲשֶׂה, בְּתִקּוּן הַגּוּף וּבְתִקּוּן הַנַּפֶּשׁ, בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל.

בא ראה, הנחש הטיל זהמה בתנה, ואותה זהמה היתה מכשפשת במעיה ולא יכלה להצטיר, משום שעד שלא חטא אדם, היו אותיות הא"ב מתקנים בו ומצטירים בו בעולם הזה, עד שהגיעו לאות פ"ף, נתקנו זכר ונקבה בחביבות בגן, ומלאכים עליונים לפניהם. מיד הרע לסמא"ל ברכיע, וירד ורכב על נחש חזק ונראה לפניו. מיד התערבו האותיות, ואז התחבר סמא"ל עם אותו הנחש ונעשו אחד, ולקחו אותיות, ועשו משם והלאה אומנות רעה באותיות צ"ד צי"ד, והיינו צ"ץ, וצדו אותם בפתוי רע, ועשו אומנות יתרה באותיות ק"ר, אומנות של שקר, משום שחזרו להפוך אותיות באומנות רעה. קו"ף, שלא יכול לעמד, שאין לו רגלים. קוף לפני בני אדם אין לו קיום.

רי"ש, רע אלו התהפכו באומנות רעה עד שנפלו אדם ואשתו, ובאותיות הללו ק"ר הולידו בניים ולא היו בקיום בשביל זהמת הנחש שנשאבה בתנה, מאותה זהמה ממש נולד קנן, ולכן נמצא ההרג, משום שאומנות הנחש היא הרג, והתעפכו האותיות עד כאן.

בשעה שאדם שב בתשובה וחוזר כמו קדם לשמש עם נקבתו, מה פתוב? ויוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ, זֶה הִיָּה מִתְקַוֵּן שֶׁל רוּחַ וּגּוּף כְּרֵאוּי, וְאֵז פְּתוּב (קהלת ח) יש הבל אשר נעשה על הארץ, וחוזרו האותיות בהתחלה של שי"ן

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

שיעורים בזוהר היומי
0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדה היומי של:

- תיקוני זוהר,
- זוהר הקדוש,
- ספרי קבלה,
- ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרוב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזוהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו